Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

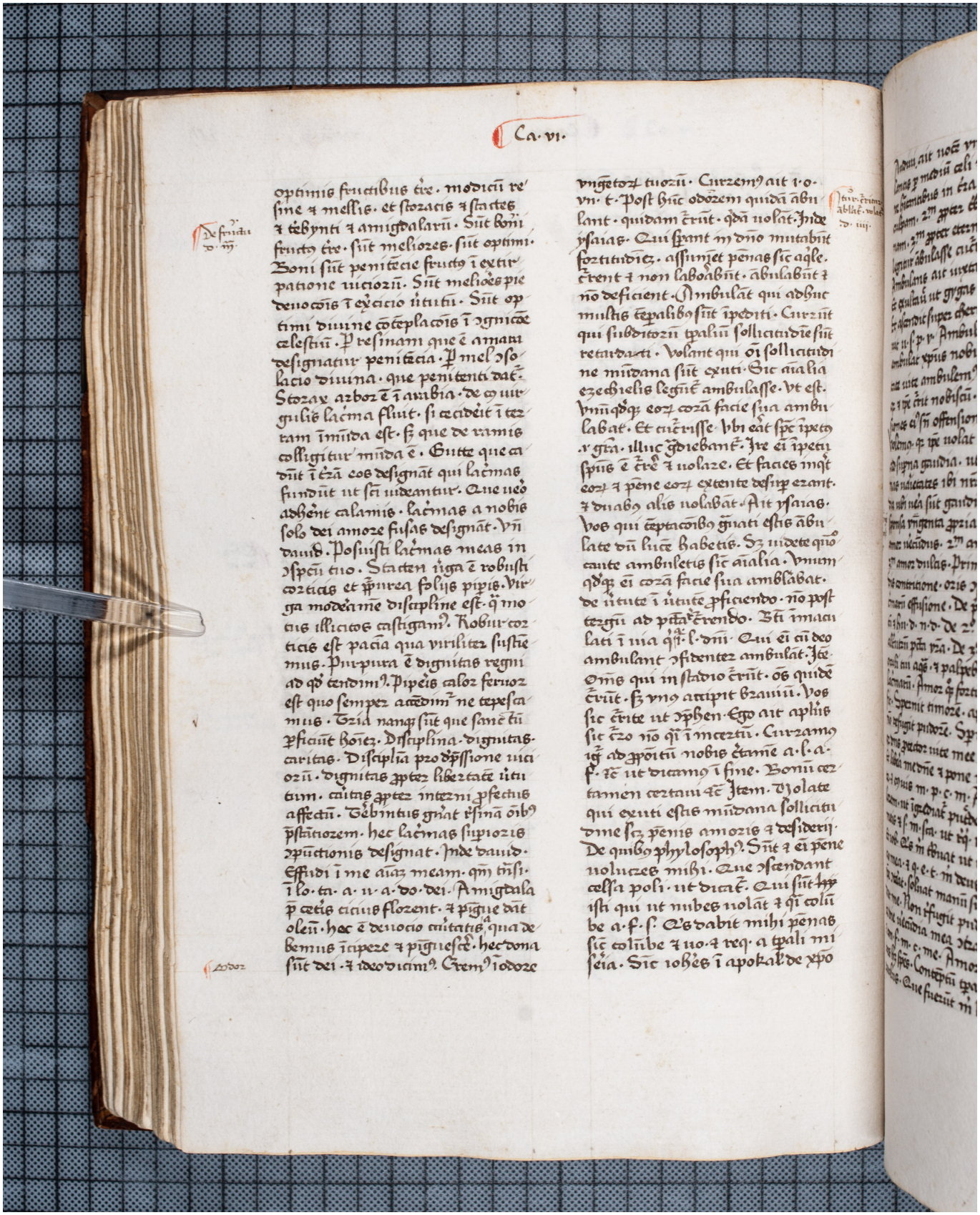

Ca. vi.

De fructu d. iij.

optimis fructibus tire. modicũ re
sine a messis. et storacis a stactes
a tẗbynti a amigdalarũ. Sũt boni
fructo tire. sũt meliores. sũt optimi.
Boni sũt penitẗcie fructo ĩ extir
pationẽ uiciorũ. Sũt meliores pie
deuocõis ĩ exercicio uirtutũ. Sũt op
timi diuine cõtemplacõis ĩ ignitẗ
celestiũ. P resinam que ẗ amara
designatur penitẗcia. P mel ꝛso
lacio diuina. que penitenti datẗ.
Storax arbor ẗ ĩ arabia. de qꝰ uir
gulis lacrima fluit. si ẗcadẗit ĩ ter
ram ĩmunda est. sz que de ramis
colligitur munda ẗ. Gutte que ca
dũt ĩ ẗra eos designat qui lacrimas
fundũt ut sũt uidentur. Que uero
adherent calamis. lacrimas a nobis
solo dei amore fusas designat. Vñ
dauid. Posuisti lacrimas meas in
ꝛspectu tuo. Stacten uiga ẗ robusti
orticis et purpurea foliis pipis. Vir
ga moderamẽ disciplinẽ est. q̃ mo
tus illicitos castigam. Robur cor
ticis est pacũ qua uirilitẗr sustẗ
mus. Purpura ẗ dignitas regni
ad qꝰ tendimus. Pipẽis calor fermo
r est quo semper accedimus ne tepesca
mus. Tria nanq; sũt que sanẗ tũ
pficũt homiẽ. Disciplina. dignitas.
caritas. Disciplina pro depressione uici
orũ. dignitas pter libertatẗ uirtu
tum. caritas pter interni pfectus
affectũ. Tẗbyntus gnat ẗsina ob
pstinorem. hec lacrimas superioris
ꝛpuctionis designat. Inde dauid.
Effundi ĩ me aiam meam. qm tusi
ĩ lo. ta. a. u. a. do. dei. A amigdala
p cetis ciatus florent. a pingue dũt
oleũ. hec ẗ deuocio cuitatis. qua de
bemus ĩcipere a pingescẗ. hec dona
sũt dei. a ideo dicimus. Cremus ĩ odore

odor

vngentorꝫ tuorũ. Curremus ait i. o.
vn. t. Post hũc odorem quidã abu
lant. quidam ẗrũt. qdã uolat. Inde
ysaias. Qui sperant in dno mutabũt
fortitudinẗ. assumẗt penas sic aqle.
ẗrent a non laborabũt. ambulabũt a
nõ deficient. Ambulat qui adhuc
multis ẗpalibus sũt ipediti. Currũt
qui subditorũ tpaliũ sollicitudinẗ sũt
retardati. Volant qui oi sollicitudi
ne mundana sũt exuti. Sic aialia
ezechielis legũt ambulasse. vt est.
vnusqq; eorꝫ coram facie sua ambu
labat. Et cnẗrisse. vbi eat spẗ ipetꝰ
.r gra. illuc gdiebant. Ire ẗ ipetꝰ
spus ẗ ẗre a uolare. Et faciebant
eorꝫ a pene eorꝫ extente desup erant.
a diabꝰ alis uolabat. Ait ysaias.
Vos qui ẗptacõibus gnati estis ambu
late dũ lucẗ habetis. Sz uidete quo
cante ambuletis sic aialia. Vnum
qdq; ẗ coram facie sua ambulabat.
de uirtute ĩ uirtutẗ pficiendo. nõ post
tergũ ad pitatẗ ẗrendo. Sti ĩmaci
lati ĩ uia qui. l. dni. Qui ẗ cũ deo
ambulant ꝛsidentẗr ambulat. Item
Omis qui in stadio ẗrũt. os quidẗ
ẗrũt. sz vnꝰ accipit bravium. Vos
sic ẗrite ut ꝛphen. Ego ait aplus
sic ẗro nõ qꝰ ĩ incertũ. Curramus
igꝫ ad ppositũ nobis ẗtamẽ a. l. a.
f. ẗ ut dicamus ĩ fine. Bonũ cer
tamen certari ẗ. Item. Dsolate
qui exuti estis mundana sollicitu
dine sz penis amoris a desiderij.
De quibus phylosophus. Sũt a ẗ pene
noluerẗ mihi. Que ꝛscendant
celsa poli. ut dicatẗ. Qui sũt hy
psi qui ut nubes uolat a qꝰ colũ
be a. f. s. Qꝰ dabit mihi penas
sic colũbe a uo. a req. a tpali mi
seria. Sic iohẗs ĩ apokal de xpo

Sic ẗrite ablate. uolate d. iiij.